EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 13.5.2025.
COM(2025) 246 final

2025/0118 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejas 18. sanāksmē, lai pieņemtu ieteikumus un secinājumus, kuri adresēti 10 valstīm, kas ir Konvencijas puses, par minētās Konvencijas īstenošanu, attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu, ar ko nosaka nostāju, kura Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ("Stambulas konvencija" jeb "Konvencija") Pušu komitejas ("Pušu komiteja") 18. sanāksmē 2025. gada 5. un 6. jūnijā saistībā ar to astoņu ieteikumu projektu un divu secinājumu projektu paredzēto pieņemšanu, kuri adresēti 10 Pusēm un attiecas uz Konvencijas īstenošanu.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Stambulas konvencija

Stambulas konvencijā ir izklāstīts visaptverošu un saskaņotu noteikumu kopums, kuru mērķis ir novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē Eiropā un ārpus tās. Konvencija stājās spēkā 2014. gada 1. augustā.

Eiropas Savienība Konvenciju parakstīja 2017. gada jūnijā un pabeidza pievienošanās procedūru, 2023. gada 28. jūnijā deponējot divus apstiprināšanas instrumentus, kā rezultātā Konvencija attiecībā uz ES stājās spēkā 2023. gada 1. oktobrī. Eiropas Savienība ir pievienojusies Konvencijai attiecībā uz jautājumiem, kas ir tās ekskluzīvā kompetencē, proti, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi[1], un attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu[2]. Konvenciju ir parakstījušas visas ES dalībvalstis, un 22 dalībvalstis to ir ratificējušas[3].

2.2. Pušu komiteja

Pušu komitejas[4] sastāvā ir Konvencijas Pušu pārstāvji. Pusēm jācenšas par saviem pārstāvjiem izvirzīt visaugstākā ranga ekspertus vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanas un apkarošanas jomā[5]. Pušu komitejai uzticētie uzdevumi ir uzskaitīti Reglamenta 1. noteikumā[6]. Eiropas Savienība 2023. gada 1. oktobrī kļuva par Stambulas konvencijas Pusi un tādējādi par Pušu komitejas locekli (Konvencijas 67. panta 1. punkts).

---

1 Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

2 Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

3 Ratifikācijas statuss 2025. gada 24. aprīlī: AT (2013. g.), BE (2016. g.), CY (2017. g.), DE (2017. g.), DK (2014. g.), IE (2019. g.), EL (2018. g.), ES (2014. g.), EE (2017. g.), FI (2015. g.), FR (2014. g.), HR (2018. g.), IT (2013. g.), LU (2018. g.), MT (2014. g.), NL (2015. g.), PL (2015. g.), PT (2013. g.), RO (2016. g.), SI (2015. g.), SV (2014. g.), LV (2023. g.).

4 Pušu komiteja – Stambulas konvencija. Darbība pret vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē (coe.int).

5 Pušu komitejas Reglamenta 2. noteikuma 1. punkta b) apakšpunkts.

6 Dokuments IC-CP(2015)2, pieņemts 2015. gada 4. maijā.

2.3. Stambulas konvencijas uzraudzības mehānisms

Ar Stambulas konvenciju tiek izveidots uzraudzības mehānisms, lai nodrošinātu, ka Puses Konvenciju efektīvi īsteno[7]. Mērķis ir novērtēt to, kā Konvencija tiek īstenota praksē, un sniegt norādījumus Pusēm. Uzraudzības mehānismu veido divas atšķirīgas, bet savstarpēji saistītas struktūras, proti, neatkarīga ekspertu struktūra (Ekspertu grupa vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai jeb *GREVIO*) un Pušu komiteja.

GREVIO ir neatkarīga ekspertu grupa, kuras uzdevums saskaņā ar Stambulas konvencijas 66. panta 1. punktu ir uzraudzīt Konvencijas īstenošanu katrā attiecīgajā valstī. Uzraudzības procedūra ir izklāstīta Konvencijas 68. pantā. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 1. punktu Pusēm, pamatojoties uz *GREVIO* sagatavotu anketu, ir jāiesniedz ziņojums, kurā sīki izklāstīti likumdošanas un citi pasākumi, kas veikti, lai īstenotu Konvenciju. *GREVIO* sagatavo ziņojumu par pasākumiem, kurus attiecīgā Puse veikusi, lai īstenotu Konvenciju, un sniedz ierosinājumus un priekšlikumus par to, kā Puse var novērst konstatētās problēmas[8].

Pamatojoties uz *GREVIO* ziņojumiem, Pušu komiteja saskaņā ar Konvencijas 68. panta 12. punktu var pieņemt attiecīgajai Pusei adresētus ieteikumus par Konvencijas īstenošanu un noteikt Pusei datumu, līdz kuram jāsniedz atbilde par minēto ieteikumu īstenošanu. Pamatojoties uz šo noteikumu, Pušu komiteja pieņem Pusēm adresētus ieteikumus, kuros pasākumus, kas būtu jāveic pēc iespējas ātrāk (paredzot prasību ziņot par tiem trīs gadu laikā), nošķir no darbībām, kas – lai gan tās ir svarīgas – nav jāveic ar tādu pašu steidzamību. Trīs gadu laikposma beigās Pusei ir jāziņo Pušu komitejai par progresu, kas panākts attiecīgajai Pusei adresēto ieteikumu īstenošanā. Pamatojoties uz šo informāciju un jebkādu papildu informāciju, kas iegūta, Komitejas sekretariāts[9] sagatavo un Pušu komiteja pieņem secinājumus par ieteikumu īstenošanu attiecībā uz katru pārskatīšanas procesā iesaistīto Pusi.

Tā kā attiecībā uz gandrīz visām Pusēm ir pabeigta pamatvērtēšanas procedūra, *GREVIO* 2022. gada beigās nolēma uzsākt nākamo vērtēšanas posmu. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 3. punktu vērtēšanas procedūras, ko *GREVIO* veic pēc pamatvērtēšanas, iedala posmos (“tematiskās vērtēšanas posmi”). Pirmā tematiskās vērtēšanas posma nosaukums ir “Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice” (“Uzticēšanās veidošana, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu”), un tas ilgst no 2023. līdz 2031. gadam. Pamatvērtēšana aptvēra aptuveni 60 Stambulas konvencijas pantus, savukārt jaunā tematiskās vērtēšanas procedūra attiecas uz 20 pantiem, proti, 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. un 56. pantu. Šajos pantos ir noteikti standarti tiesībaizsardzības iestādēm, krimināltiesību jomas dalībniekiem, vispārēju un specializētu atbalsta pakalpojumu sniegšanai cietušajiem, kā arī vispārēja uz cietušajiem vērsta pieeja. Mērķis ir veikt padziļinātu šo jomu novērtējumu, galveno uzmanību pievēršot progresam, kas panākts attiecībā uz katru pantu. Pušu komiteja savā pēdējā sanāksmē, kas notika 2024. gada decembrī, pieņēma lēmumu par ieteikumiem, kuri Pušu komitejai jāpieņem, ņemot vērā *GREVIO* ziņojumus, kas pieņemti pirmā tematiskās vērtēšanas posma ietvaros [IC-CP(2024)10 rev].

---

7 Stambulas konvencijas 1. panta 2. punkts.

8 Stambulas konvencijas 68. panta 10. punkts.

9 Īstenošanas un ziņošanas uzraudzībai piemērojamā procedūra ir noteikta dokumentā “Nostādnes valstīm, kas ir Konvencijas Puses, adresēto ieteikumu īstenošanas uzraudzībai”, ko Pušu komiteja pieņēma 2021. gada 13. aprīlī, IC-CP/Inf(2021)2.

Pušu komitejas prakse līdz šim ir bijusi ieteikumu un secinājumu pieņemšana, pamatojoties uz vienprātību tās sanāksmēs, kuras notiek pēc vienas trešdaļas Pušu, Pušu komitejas priekšsēdētāja vai ģenerālsekretāra lūguma[10] – parasti divas reizes gadā.

2.4. Paredzētie Pušu komitejas akti

Paredzēts, ka Pušu komiteja savā 18. sanāksmē 2025. gada 5. un 6. jūnijā pieņems šādus astoņus ieteikumu projektus, kuru pamatā ir pirmais tematiskās vērtēšanas posms, un šādus divus secinājumu projektus ("paredzētie akti" jeb "ieteikumu un secinājumu projekti"):

- ieteikumi Albānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)2-prov];
- ieteikumi Austrijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)3-prov];
- ieteikumi Dānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)4-prov];
- ieteikumi Somijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)5-prov];
- ieteikumi Monako par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)6-prov];
- ieteikumi Melnkalnei par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)7-prov];
- ieteikumi Spānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)8-prov];
- ieteikumi Zviedrijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)9-prov];
- secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Sanmarīno [IC-CP(2025)10-prov];
- secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Slovēniju [IC-CP(2025)11-prov].

3. NOSTĀJA, KAS JĀIEŅEM SAVIENĪBAS VĀRDĀ

Paredzētie akti ir adresēti 10 Pusēm un ietver astoņus ieteikumus (kuru pamatā ir pirmā tematiskās vērtēšanas procedūra) par pasākumiem, kas jāveic, lai īstenotu Stambulas konvenciju, kā arī secinājumus par to, kā Puses īsteno iepriekšējos ieteikumus. Tie attiecas uz to Konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, piemēram, jautājumiem saistībā ar cietušo aizsardzību un atbalstu personām, kas cietušas no

[10] Konvencijas 67. panta 2. punkts.

vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē, kā arī – vienai Pusei adresēto secinājumu gadījumā – uz to noteikumu īstenošanu, kuri saistīti ar patvērumu un neizraidīšanu. Uz šiem jautājumiem attiecas Savienības *acquis*, jo īpaši Direktīva par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu[11], Cietušo tiesību direktīva[12], Patvēruma procedūras regula[13], [14] un Ģimenes atkalapvienošanās direktīva[15]. Minētie jautājumi ir ES ekskluzīvā kompetencē, ciktāl attiecīgie Konvencijas noteikumi var ietekmēt kopīgos noteikumus vai mainīt to darbības jomu Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 3. panta 2. punkta nozīmē. Tā kā paredzētie akti var būtiski ietekmēt Savienības tiesību aktu saturu, jo tie nākotnē var ietekmēt attiecīgo Konvencijas noteikumu interpretāciju, ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem Pušu komitejā attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu.

Ieteikumu un secinājumu projekti par jautājumiem, kas ir Savienības kompetencē, atbilst Savienības mērķiem un politikai tādās jomās kā tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās, patvērums un neizraidīšana un nerada nekādas bažas par Savienības tiesību aktiem. Tādēļ tiek ierosināts, ka Savienība neiebilst pret ieteikumu un secinājumu projektu pieņemšanu Pušu komitejas 18. sanāksmē.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka "nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu".

Jēdziens "lēmumi ar juridiskām sekām" ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām, kuras reglamentē attiecīgo struktūru. Tas ietver arī instrumentus, kas nav saistoši saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas "var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu"[16].

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Pušu komiteja ir struktūra, kas izveidota ar Stambulas konvenciju. Paredzētie akti, kurus Pušu komiteja tiek aicināta pieņemt, ir akti ar juridiskām sekām. Paredzētie akti var būtiski ietekmēt Savienības tiesību saturu, jo tie nākotnē var ietekmēt attiecīgo Stambulas

---

11 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1385 (2024. gada 14. maijs) par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu (*OV L, 2024/1385, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o*).

12 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

13 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348, ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES (OV L, 2024/1348, ELI: *http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj*).

14 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1346 (2024. gada 14. maijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV L, 2024/1346, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/OJ).

15 Padomes direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos (OV L 251, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj).

16 Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 7. oktobra spriedums, Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

konvencijas noteikumu interpretāciju. Tādēļ ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Lēmumam, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā, kāds mērķis un saturs ir paredzētajam aktam, attiecībā uz kuru Savienības vārdā tiek ieņemta nostāja. Ja paredzētajam aktam ir divi mērķi vai divi komponenti, no kuriem viens ir klasificējams kā galvenais, bet otrs ir tikai pakārtots, lēmums saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, kas nepieciešams galvenajam jeb dominējošajam mērķim vai komponentam.

Paredzētajam aktam, ar ko vienlaikus vēlas sasniegt virkni mērķu vai kam ir vairāki komponenti, kuri ir nesaraujami saistīti un no kuriem neviens nav pakārtots otram, materiālajā juridiskajā pamatā lēmumam saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu būs izņēmuma kārtā jāietver dažādie atbilstīgie juridiskie pamati.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Attiecībā uz materiālo juridisko pamatu – Eiropas Savienība ir pievienojusies Stambulas konvencijai attiecībā uz jautājumiem, kas ir tās ekskluzīvā kompetencē, proti, attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi[17], un attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu[18]. ES pievienošanās Stambulas konvencijai tika sadalīta divos atsevišķos Padomes lēmumos, lai ņemtu vērā Dānijas un Īrijas īpašo nostāju attiecībā uz LESD V sadaļu. Līdz ar to lēmums, ar ko nosaka nostāju, kura Savienības vārdā jāieņem Pušu komitejā, arī jāsadala divos lēmumos, ja attiecīgie ieteikumi vai secinājumi attiecas uz abiem jautājumiem.

Paredzētajos aktos noteiktie mērķi un ietvertie komponenti ir tādās jomās kā tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās (LESD 82. panta 2. punkts un 84. pants), kā arī patvērums un neizraidīšana (LESD 78. panta 2. punkts). Tie ir nesaraujami saistīti, un neviens nav pakārtots otram. Tādēļ ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir šādi noteikumi: LESD 78. panta 2. punkts, 82. panta 2. punkts un 84. pants.

4.3. Secinājums

Par ierosinātā lēmuma juridisko pamatu būtu jānosaka LESD 78. panta 2. punkts, 82. panta 2. punkts un 84. pants saistībā ar 218. panta 9. punktu.

---

[17] Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ).

[18] Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ).

2025/0118 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejas 18. sanāksmē, lai pieņemtu ieteikumus un secinājumus, kuri adresēti 10 valstīm, kas ir Konvencijas puses, par minētās Konvencijas īstenošanu, attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punktu, 82. panta 2. punktu un 84. pantu un saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ("Konvencija") Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu (ES) 2023/1075[19] attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi un ar Padomes Lēmumu (ES) 2023/1076[20] attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu, ciktāl tie ir Savienības ekskluzīvā kompetencē, un attiecībā uz Savienību tā stājās spēkā 2023. gada 1. oktobrī.

(2) Ievērojot Konvencijas 66. panta 1. punktu, Ekspertu grupai vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai ("*GREVIO*") ir jāuzrauga, kā Puses īsteno konvenciju. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 11. punktu *GREVIO* ir jāpieņem savs ziņojums un secinājumi par pasākumiem, kurus attiecīgā Puse veikusi, lai īstenotu Konvencijas noteikumus.

(3) Konvencijas Pušu komiteja var pieņemt attiecīgajai Pusei adresētus ieteikumus saskaņā ar Konvencijas 68. panta 12. punktu. Ieteikumu pamatā ir *GREVIO* ziņojumi, un tajos pasākumus, par kuriem Pušu komiteja uzskata, ka tie attiecīgajai Pusei būtu jāveic pēc iespējas ātrāk, ar prasību trīs gadu laikā tai ziņot par šajā sakarā spertajiem soļiem, nošķir no tādiem pasākumiem, kas – lai gan tie ir svarīgi – nav jāveic ar tādu pašu steidzamību. Trīs gadu laikposma beigās Pusei ir jāziņo Pušu komitejai par

---

19 Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp.), Lēmums - 2023/1075 - LV - *EUR-Lex*.

20 Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp.), Lēmums - 2023/1076 - LV - *EUR-Lex*.

pasākumiem, kas veikti 10 konkrētās Konvencijas jomās. Pamatojoties uz minēto informāciju un jebkādu papildu informāciju, kas iegūta, Pušu komiteja pieņem komitejas sekretariāta sagatavotus secinājumus par ieteikumu īstenošanu.

(4) Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 3. punktu vērtēšanas procedūras, ko *GREVIO* veic pēc sākotnējās pamatvērtēšanas procedūras, ir jāiedala posmos ("tematiskās vērtēšanas posmi"). Pirmā tematiskās vērtēšanas posma nosaukums ir "Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice" ("Uzticēšanās veidošana, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu"), un tas attiecas uz 20 konkrētiem Konvencijas pantiem, proti, 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. un 56. pantu. Pušu komiteja savā pēdējā sanāksmē, kas notika 2024. gada 17. decembrī, pieņēma lēmumu par ieteikumiem, kuri Pušu komitejai jāpieņem, ņemot vērā *GREVIO* ziņojumus, kas pieņemti pirmā tematiskās vērtēšanas posma ietvaros [IC-CP(2024)10 rev].

(5) Paredzams, ka Pušu komiteja savā 18. sanāksmē 2025. gada 5. un 6. jūnijā pieņems šādus astoņus ieteikumu projektus, kas balstīti uz pirmo tematiskās vērtēšanas posmu, kura nosaukums ir "Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice" ("Uzticēšanās veidošana, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu"), un šādus divus secinājumu projektus par to, kā 10 Puses īsteno Konvenciju ("ieteikumu un secinājumu projekti"):

– ieteikumi Albānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)2-prov];

– ieteikumi Austrijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)3-prov];

– ieteikumi Dānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)4-prov];

– ieteikumi Somijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)5-prov];

– ieteikumi Monako par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)6-prov];

– ieteikumi Melnkalnei par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)7-prov];

– ieteikumi Spānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)8-prov];

– ieteikumi Zviedrijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)9-prov];

– secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Sanmarīno [IC-CP(2025)10-prov], un

– secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Slovēniju [IC-CP(2025)11-prov].

(6) Ieteikumu un secinājumu projekti attiecas uz to Konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, piemēram, jautājumiem saistībā ar aizsardzību un atbalstu personām, kas cietušas no vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē. Secinājumi arī attiecas uz to Konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri saistīti ar patvērumu un neizraidīšanu. Uz šiem jautājumiem attiecas Savienības *acquis*, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1385[21], Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES[22], Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348[23], Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1346[24] un Padomes Direktīva 2003/86/EK[25]. Ieteikumu un secinājumu projektiem būs juridiskas sekas. Tāpēc ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem Pušu komitejā attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu.

(7) Jāatzīmē, ka ieteikumi, kas attiecas uz konkrētiem Konvencijas pantiem, tikai daļēji ir Savienības kompetencē. Tādēļ attiecībā uz ieteikumiem, kas izteikti saistībā ar 49. un 50. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence savu tiesu sistēmu iekšējās organizācijas un pārvaldības jomā; attiecībā uz ieteikumiem, kas izteikti saistībā ar 11. un 20. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanas un sniegšanas jomā; attiecībā uz ieteikumiem, kas izteikti saistībā ar 14. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence mācību satura un izglītības sistēmu organizācijas jomā; attiecībā uz ieteikumiem, kas izteikti saistībā ar 31. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence ģimenes tiesību jomā.

(8) Attiecībā uz Albāniju – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Albānijā ietver nepieciešamību nodrošināt to, ka attiecīgajām rīcībpolitikām un pasākumiem, kuru mērķis ir novērst un apkarot visu veidu vardarbību pret sievietēm, tiek piešķirts pietiekams un ilgtspējīgs finansējums, tostarp izmantojot pārredzamas procedūras, lai nodrošinātu finansējumu sieviešu tiesību organizācijām (Konvencijas 8. pants); veicināt izpratnes uzlabošanas kampaņas vai programmas un regulāri novērtēt to ietekmi (Konvencijas 12. pants); nodrošināt apmācību attiecīgo profesiju pārstāvjiem un veikt turpmākus pasākumus pēc šādas apmācības (Konvencijas 15. pants); paplašināt pašreizējās programmas, kas vērstas uz vardarbības izdarītāju rehabilitāciju, un ieviest programmas, kuras īpaši paredzētas dzimumnoziegumu izdarītājiem (Konvencijas 16. pants); nodrošināt to, ka vardarbībā cietušajiem ir pieejami

---

21 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1385 (2024. gada 14. maijs) par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu (OV L, 2024/1385, 24.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

22 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, 14.11.2012., 57.–73. lpp., http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

23 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348, ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES (OV L, 2024/1348, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

24 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1346 (2024. gada 14. maijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV L, 2024/1346, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

25 Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos (OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj).

visaptveroši veselības aprūpes pakalpojumi (Konvencijas 20. pants), un palielināt finansējumu, kas paredzēts cietušajām sievietēm, it īpaši sievietēm ar īpašām vajadzībām, kā arī palielināt viņām pieejamo pakalpojumu skaitu (Konvencijas 20. pants); nodrošināt pietiekamus specializētos atbalsta pakalpojumus, kas pieejami visām cietušajām sievietēm un viņu bērniem neatkarīgi no viņu gatavības ziņot par vardarbību, un nodrošināt to, ka valsts palīdzības tālruņi saņem finansējumu (Konvencijas 22. pants); nodrošināt, ka personām, kuras cietušas no seksuālās vardarbības, ir pieejama kriminālistiskā ekspertīze, kas nav atkarīga no viņu gatavības ziņot par noziegumu, un nodrošināt kriminālistikas pierādījumu pienācīgu uzglabāšanu (Konvencijas 25. pants); veikt pasākumus, lai atceltu obligātu samierināšanu visās krimināllietās, kuras saistītas ar vardarbību pret sievietēm; uzlabot tiesībaizsardzības amatpersonu spējas, zināšanas un reaģēšanu, lai nodrošinātu laicīgu un cietušo vajadzībām atbilstošu reakciju, un veikt pasākumus, lai cietušās sievietes varētu efektīvāk ziņot par vardarbību, kas nodarīta pret viņām (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt to, ka riska novērtēšanas procedūras tiek piemērotas lietās saistībā ar visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, un īstenojot koordināciju ar visām attiecīgajām aģentūrām (Konvencijas 51. pants); labāk izmantot ārkārtas aizliegumus tuvoties, kā arī uzraudzīt un izpildīt šādus aizliegumus (Konvencijas 52. pants); nodrošināt to, ka visu cietušo rīcībā ir aizsardzības rīkojumi un viņi tiem var piekļūt, un izpildīt un uzraudzīt šādus rīkojumus, tostarp piemērojot sankcijas par pārkāpumiem (Konvencijas 53. pants), un izvērtēt aizsardzības pasākumu īstenošanu un nodrošināt to atbilstību Konvencijai (Konvencijas 56. pants). Tā kā ieteikumi par šiem jautājumiem atbilst Savienības politikai un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas par Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret Albānijai adresētā ieteikuma pieņemšanu.

(9) Attiecībā uz Austriju – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Austrijā ietver nepieciešamību pieņemt un saskaņot definīciju "vardarbība ģimenē" (Konvencijas 3. pants); izstrādāt visaptverošu ilgtermiņa rīcības plānu/stratēģisku politikas dokumentu par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 7. pants); pielāgot datu kategorijas, lai tās varētu izmantot tieslietu nozarē, un apkopot datus par to sieviešu un meiteņu skaitu, kuras sazinās ar sociālajiem dienestiem (Konvencijas 11. pants); pastiprināt centienus ar preventīvu pasākumu palīdzību izskaust aizspriedumus un dzimumu stereotipus Austrijas sabiedrībā, tostarp izmantojot izpratnes uzlabošanas kampaņas vai programmas, informēt cietušos par atbalsta pakalpojumu pieejamību un izvērtēt to ietekmi (Konvencijas 12. pants); nodrošināt to, ka attiecīgo profesiju pārstāvji tiek pienācīgi apmācīti (Konvencijas 15. pants); nodrošināt, ka cietušajiem ir pieejami atbalsta pakalpojumi, tostarp mājvieta, un ka tiek izdoti tiesu medicīnas ziņojumi, ar kuriem dokumentē ievainojumus; nodrošināt, ka patversmēs visā valstī ir pieejams pietiekams skaits vietu (Konvencijas 22. pants); visā valstī izveidot seksuālas vardarbības upuru palīdzības centrus un nodrošināt efektīvu atbalstu personām, kuras cietušas no seksuālās vardarbības (Konvencijas 25. pants); pastiprināt informācijas apmaiņu starp attiecīgajām iestādēm lietās, kuras attiecas uz aizgādību pār bērnu un saskarsmes tiesībām (Konvencijas 31. pants), un nodrošināt aizsardzības rīkojumu izmantošanu un nepieļaut nepilnības starp ierobežojošiem rīkojumiem un aizsardzības rīkojumiem (Konvencijas 53. pants). Tā kā ieteikumi par šiem jautājumiem atbilst Savienības politikai un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas par Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret Austrijai adresētā ieteikuma pieņemšanu.

(10) Attiecībā uz Dāniju – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Dānijā ietver nepieciešamību nodrošināt to, ka attiecīgās definīcijas par vardarbības veidiem pret sievietēm ir saskaņotas ar Konvenciju (Konvencijas 3. pants); izstrādāt ilgtermiņa valsts stratēģiju atbilstīgi Konvencijai (Konvencijas 7. pants); nodrošināt pienācīgu līdzekļu piešķiršanu, tostarp resursus patversmēm, kas paredzētas personām, kuras cietušas no vardarbības ģimenē Konvencijas 8. pants); nodrošināt to, ka savāktie dati tiek sadalīti un ka tiek garantēta konfidencialitāte (Konvencijas 11. pants); preventīvās iniciatīvās par prioritāti noteikt dzimumsensitīvu pieeju (Konvencijas 12. pants); nodrošināt attiecīgo profesiju pārstāvjiem sistemātisku sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā (Konvencijas 15. pants); izveidot institucionalizētas sadarbības struktūras, lai nodrošinātu daudzu aģentūru efektīvu sadarbību (Konvencijas 18. pants); nodrošināt piekļuvi psiholoģiskajai palīdzībai, kvalitātes standartus, patversmju pieejamību un to finansiālo ilgtspēju, kā arī nodrošināt vajadzīgo atbalstu personām, kuras cietušas no seksuālās vardarbības (Konvencijas 22. un 25. pants); palielināt krimināltiesību jomas dalībnieku informētību par jauniem krimināltiesību aktiem (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt to, ka riska novērtējums tiek veikts sadarbībā ar attiecīgajiem dalībniekiem (Konvencijas 51. pants); biežāk izmantot ārkārtas aizliegumus tuvoties un aizsardzības rīkojumus, lai uzraudzītu izpildes rādītājus un nodrošinātu sankciju piemērošanu pārkāpumu gadījumā (Konvencijas 52. un 53. pants), un nodrošināt cietušo aizsardzības pasākumu pienācīgu īstenošanu izmeklēšanā un tiesvedībā (Konvencijas 56. pants). Tā kā ieteikumi par šiem jautājumiem atbilst Savienības politikai un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas par Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret Dānijai adresētā ieteikuma pieņemšanu.

(11) Attiecībā uz Somiju – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Somijā ietver nepieciešamību izstrādāt ilgtermiņa valsts stratēģiju, lai nodrošinātu visaptverošu, koordinētu pieeju (Konvencijas 7. pants); nodrošināt pietiekamu publisko finansējumu un ilgtspējīgus finansēšanas mehānismus par labu nevalstiskajām organizācijām, kas sniedz speciālistu atbalstu cietušajām personām (Konvencijas 8. pants); izveidot standartizētas datu kategorijas un saskaņot datu vākšanas sistēmas (Konvencijas 11. pants); regulāri rīkot izpratnes veicināšanas kampaņas (Konvencijas 12. pants); nodrošināt attiecīgo profesiju pārstāvju sistemātisku apmācību (Konvencijas 15. pants); izveidot programmas, kas vērstas uz vardarbības ģimenē izdarītāju rehabilitāciju (Konvencijas 16. pants); izveidot institucionalizētas daudzaģentūru struktūras koordinācijai starp attiecīgajiem dalībniekiem (Konvencijas 18. pants); izveidot atbalsta pakalpojumus, lai sekmētu cietušo atlabšanu un neatkarību (Konvencijas 20. pants); palielināt gan patversmju skaitu, gan uzlabot piekļuvi tām (Konvencijas 22. pants); nodrošināt izvarošanas upuru krīzes centru ģeogrāfisko sadalījumu, lai panāktu, ka atbalsts tiek sniegts visām personām, kuras cietušas no seksuālās vardarbības (Konvencijas 25. pants); nodrošināt to, ka mediācijai nav negatīvas ietekmes uz krimināllizmeklēšanu un ka tā nekavē cietušo piekļuvi tiesu iestādēm (Konvencijas 48. pants); nodrošināt, ka tiesībaizsardzības dienesti ir pienācīgi apmācīti, lai reaģētu uz gadījumiem, kas saistīti ar vardarbību pret sievietēm, un laicīgi un pienācīgi izmeklētu tos (Konvencijas 49. un 50. pants); veikt pasākumus, lai izveidotu standartizētu riska novērtēšanas mehānismu, kas tiek piemērots sistemātiski (Konvencijas 51. pants), un pastiprināti izmantot ārkārtas aizliegumus tuvoties un aizsardzības rīkojumus un uzlabot šādu rīkojumu izpildes uzraudzību (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā ieteikumi par šiem jautājumiem atbilst Savienības politikai un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada

bažas par Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret Somijai adresētā ieteikuma pieņemšanu.

(12) Attiecībā uz Monako – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Monako ietver nepieciešamību pieņemt vardarbības ģimenē definīciju, kas atbilst Konvencijai (Konvencijas 3. pants); izstrādāt vispusīgu ilgtermiņa stratēģiju, lai panāktu visaptverošu un koordinētu politikas pieeju (Konvencijas 7. pants); turpināt pilnveidot datu vākšanu par visu veidu vardarbību pret sievietēm, uz kuru attiecas Konvencija (Konvencijas 11. pants); paplašināt pasākumus ar mērķi novērst vardarbību ģimenē, lai iekļautu citus vardarbības veidus, uz kuriem attiecas Stambulas konvencija (Konvencijas 12. pants);veikt pasākumus, lai skolās palielinātu informētību par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 14. pants); izveidot rehabilitācijas programmas vardarbības veicējiem (Konvencijas 16. pants); izveidot valsts palīdzības tālruni, kuru var izmantot no vardarbības cietušas sievietes, un turpināt attīstīt specializētus dienestus, kas paredzēti personām, kuras cietušas no vardarbības, uz ko attiecas Konvencija (Konvencijas 22. pants); izveidot palīdzības centru izvarošanas un seksuālās vardarbības upuriem (Konvencijas 25. pants); nodrošināt to, ka kriminālprocesā iesaistītajiem speciālistiem ir pietiekamas zināšanas un ka viņiem ir nodrošināta dzimumsensitīva apmācība (Konvencijas 49. un 50. pants); standartizēt praksi, saskaņā ar kuru attiecīgie dienesti veic koordinētu riska novērtējumu par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 51. pants), un nodrošināt to, ka izmeklēšanā un tiesvedībā tiek aizsargātas cietušo tiesības (Konvencijas 56. pants). Tā kā ieteikumi par šiem jautājumiem atbilst Savienības politikai un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas par Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret Monako adresētā ieteikuma pieņemšanu.

(13) Attiecībā uz Melnkalni – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Melnkalnē ietver nepieciešamību nodrošināt atbilstošus cilvēkresursus un finanšu resursus politikai, pasākumiem un tiesību aktiem, kuru mērķis ir novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm, kā arī nodrošināt ilgtspējīgu finansējumu nevalstiskajām organizācijām (Konvencijas 8. pants); nodrošināt to, ka visas attiecīgās ieinteresētās personas vāc datus un sadala tos, un saskaņot datu vākšanu (Konvencijas 11. pants); pastiprināt centienus īstenot regulārus preventīvus pasākumus, rīkot izpratnes veicināšanas kampaņas un uzsvērt palielināto vardarbības risku, ar kuru saskaras personas, kas cieš no intersekcionālās diskriminācijas (Konvencijas 12. pants); nodrošināt visiem attiecīgo profesiju pārstāvjiem sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 15. pants); izveidot un paplašināt programmas, kas vērstas uz vardarbības ģimenē izdarītājiem un dzimumnoziegumu izdarītājiem (Konvencijas 16. pants); nodrošināt to, ka veselības aprūpes sniedzēji prioritāti piešķir sievietēm, kuras cietušas no vardarbības un no vardarbības ģimenē, un ievēro viņu privātumu (Konvencijas 20. pants); veicināt vairāku aģentūru sadarbību (Konvencijas 18. pants); palielināt specializētu atbalsta pakalpojumu pieejamību cietušajiem (Konvencijas 22. pants); izveidot visā valstī izvarošanas upuru krīzes centrus (Konvencijas 25. pants); nodrošināt informācijas apmaiņu starp attiecīgajām tiesām, kas izskata civillietas par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 31. pants); efektīvi un laicīgi izmeklēt pret sievietēm vērstas vardarbības aktus un vardarbību ģimenē un saukt pie atbildības par tiem, tostarp nodrošinot, ka attiecīgo profesiju pārstāvjiem ir nepieciešamā kvalifikācija (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt to, ka sadarbībā ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm sistemātiski tiek veikti riska novērtējumi vardarbības gadījumos ģimenē (Konvencijas 51. pants); nodrošināt to, visām personām, kuras cietušas no vardarbības pret sievietēm, tostarp bērniem, ir pieejami

ārkārtas aizliegumi tuvoties (Konvencijas 52. pants); nodrošināt aizsardzības rīkojumu efektīvu uzraudzību, kā arī sodīšanu par pārkāpumiem (Konvencijas 53. pants), un nodrošināt esošo aizsardzības pasākumu efektīvu izmantošanu un ieviest papildu aizsardzības pasākumus, kas atbilst Konvencijai (Konvencijas 56. pants). Tā kā ieteikumi par šiem jautājumiem atbilst Savienības politikai un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas par Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret Melnkalnei adresētā ieteikuma pieņemšanu.

(14) Attiecībā uz Spāniju – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Spānijā ietver nepieciešamību nodrošināt esošās politikas īstenošanu, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē, un iesaistīt nevalstiskās organizācijas politikas veidošanā un politikas un pasākumu izvērtēšanā (Konvencijas 7. pants); nodrošināt to, ka savāktie dati tiek sadalīti, un saskaņot datu vākšanas noteikumus (Konvencijas 11. pants); izglītot bērnus par piekrišanas centrālo lomu seksuālajās attiecībās (Konvencijas 14. pants); pastiprināt visu attiecīgo profesiju pārstāvju apmācību (Konvencijas 15. pants); uzlabot programmu, kas vērstas uz vardarbības izdarītāju rehabilitāciju, atbilstību Konvencijai (Konvencijas 16. pants); izveidot mehānismus vairāku aģentūru sadarbībai ar visiem attiecīgajiem dalībniekiem attiecībā uz visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, un vajadzības gadījumā ieviest vienas pieturas aģentūras pakalpojumus (Konvencijas 18. pants); nodrošināt to, ka visām personām, kuras cietušas no seksuālās vardarbības, ir pieejami atbalsta pakalpojumi (Konvencijas 25. pants); uzlabot informācijas apmaiņu starp civiltiesām un krimināltiesām un pastiprināt pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt to, ka uzraudzītas saskarsmes telpām tiek piešķirti pietiekami resursi (Konvencijas 31. pants); novērst faktorus, kas traucē cietušajiem ziņot par vardarbību un izraisa sekundāru viktimizāciju (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt to, ka kompetentajām iestādēm ir pieejami ārkārtas aizliegumi tuvoties saskaņā ar Konvenciju (Konvencijas 52. pants), un veikt pasākumus, lai pienācīgi novērstu aizsardzības rīkojumu izpildes pārkāpumus (Konvencijas 53. pants). Tā kā ieteikumi par šiem jautājumiem atbilst Savienības politikai un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas par Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret Spānijai adresētā ieteikuma pieņemšanu.

(15) Attiecībā uz Zviedriju – ieteikuma projektā par Konvencijas īstenošanu Zviedrijā ir noteikts, ka politikā attiecībā uz vardarbību pret sievietēm jāņem vērā to cietušo vajadzības, kuri pakļauti intersekcionālajai diskriminācijai, jāizvērtē stratēģijas, lai novērtētu to ietekmi, un jānodrošina, ka iepriekš minētās politikas ietvaros tiek izmantota dzimtiskota izpratne par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 3. un 7. pants); jānodrošina ilgtspējīgs finansējuma līmenis sieviešu tiesību organizācijām, kuras sniedz specializētus atbalsta pakalpojumus (Konvencijas 8. pants); jāsaskaņo datu vākšana un jānodrošina, ka dati tiek sadalīti (Konvencijas 11. pants); jānodrošina, ka tiek veikti plašāki preventīvie pasākumi attiecībā uz visu veidu vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 12. pants); jāievieš attiecīgo profesiju pārstāvju sistemātiska apmācība par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, un jāveic minētās apmācības izvērtējums (Konvencijas 15. pants); jāizstrādā Konvencijai atbilstīgi minimālie standarti programmām, kas vērstas uz vardarbības izdarītāju rehabilitāciju, un jānodrošina šādu programmu izvērtējums (Konvencijas 16. pants); jāpieņem mehānismi koordinācijai un sadarbībai starp attiecīgajām aģentūrām un, ja iespējams, vienās un tajās pašās telpās (Konvencijas 18. pants); jānodrošina, ka sociālie dienesti sniedz pietiekamu atbalstu un palīdzību visiem cietušajiem, tostarp atbalstu praktiskos jautājumos (Konvencijas 20. pants); jāpalielina patversmju

pieejamība un jānodrošina, ka tās ir pieejamas visiem cietušajiem un viņu bērniem (Konvencijas 22. pants); jānodrošina, ka visā valstī ir pietiekams skaits palīdzības centru izvarošanas un/vai seksuālās vardarbības upuriem (Konvencijas 25. pants); jāierīko drošas telpas, kur var notikt uzraudzīti apmeklējumi, kuros piedalās apmācīti speciālisti (Konvencijas 31. pants); jāstiprina policijas spēja reaģēt uz visu veidu vardarbību pret sievietēm un izmeklēt to, tostarp šādas vardarbības digitālās izpausmes, un jāveic pasākumi, lai mudinātu sievietes, kuras pakļautas intersekcionālās diskriminācijas riskam, ziņot par vardarbību (Konvencijas 49. un 50. pants); jānodrošina, ka sistemātiski un koordinēti tiek veikti riska novērtējumi attiecībā uz cietušajiem un viņu bērniem (Konvencijas 51. pants), un jāveic pasākumi, lai nodrošinātu to, ka ārkārtas aizliegumi tuvoties, ierobežojoši rīkojumi un aizsardzības rīkojumi ("bezkontakta rīkojumi, kas attiecas uz kopīgo mājvietu") tiek izdoti ātri un nekavējoties, tostarp attiecībā uz bērniem, ka tie tiek efektīvi uzraudzīti un ka tos papildina ar atbilstīgām sankcijām (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā ieteikumi par šiem jautājumiem atbilst Savienības politikai un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas par Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret Zviedrijai adresētā ieteikuma pieņemšanu.

(16) Attiecībā uz Sanmarīno – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Sanmarīno ietver nepieciešamību atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas, nodrošinot ilgtspējīgu finansējumu sadarbības mehānismu izveides nolūkā, kā arī nepieciešamību nodrošināt to, ka valsts koordinācijas struktūra koordinē savu darbību ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām (Konvencijas 9. un 10. pants); uzlabot sadalīto datu vākšanu, pamatojoties uz vienotu datu vākšanas sistēmu, lai varētu regulāri veikt viktimizācijas apsekojumus un veicinātu pētniecības darbības (Konvencijas 11. pants), un panākt atbilstību prasībām, kas noteiktas Konvencijas 59. pantā par to personu uzturēšanās statusu, kuras cietušas no vardarbības pret sievietēm (Konvencijas 59. pants). Tā kā secinājumi par šiem jautājumiem atbilst Savienības politikai un mērķiem tādās jomās kā tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās, patvērums un neizraidīšana un nerada nekādas bažas par Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret Sanmarīno adresētā secinājuma pieņemšanu.

(17) Attiecībā uz Slovēniju – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Slovēnijā ietver nepieciešamību piešķirt koordinējošās struktūras lomu pilnībā institucionalizētām vienībām un nodrošināt vajadzīgos cilvēkresursus un finanšu resursus (Konvencijas 10. pants); nodrošināt datu visaptverošu vākšanu par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 11. pants); stiprināt informācijas apmaiņu starp civiltiesām un krimināltiesām (Konvencijas 31. pants); nodrošināt to, ka tiesībaizsardzības iestādes ātri un pienācīgi reaģē uz vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 49. un 50. pants), un panākt atbilstību Konvencijai attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar *ex officio* kriminālvajāšanu par izvarošanu laulībā (Konvencijas 55. pants). Tā kā secinājumi par šiem jautājumiem atbilst Savienības politikai un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas par Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret Slovēnijai adresētā secinājuma pieņemšanu.

(18) Īrijai Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 nav saistošs, un tādēļ tā nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā.

(19) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija

nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem ar Konvencijas 67. pantu izveidotās Pušu komitejas 18. sanāksmē, ir neiebilst pret šādu aktu pieņemšanu:

(1) ieteikumi Albānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)2-prov];

(2) ieteikumi Austrijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)3-prov];

(3) ieteikumi Dānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)4-prov];

(4) ieteikumi Somijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)5-prov];

(5) ieteikumi Monako par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)6-prov];

(6) ieteikumi Melnkalnei par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)7-prov];

(7) ieteikumi Spānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)8-prov];

(8) ieteikumi Zviedrijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)9-prov];

(9) secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Sanmarīno [IC-CP(2025)10-prov], un

(10) secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Slovēniju [IC-CP(2025)11-prov].

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs